

[Alfred Jensen.]

Arbejdere og arbejdsløse her i Landet. Man havde regnet med, at det blev Ekstraarbejder, der i stor Udstrækning blev iværksat, men man har faaet noget andet at se. Der blev maaske fremskyndet enkelte Arbejder, men det var Foranstaltninger, som man vidste i den nærmeste Fremtid maatte iværksættes af trafikale Hensyn. Adskillige Specialarbejdere Landet over havde gaaet og ventet paa, at disse Arbejder skulde udføres, havde sat deres Lid til, at der her skulde tjenes en Ugeløn, men disse Arbejder, som man netop havde forventet vilde blive iværksat paa almindelige Vilkaar, blev nu i stor Stil overført under denne Lovs Bestemmelser. Det forlyder, at Dobbeltsporet mellem Randers og Aalborg skal udføres efter denne Lov. Sporflytningen mellem København og Roskilde bliver ogsaa udført efter denne Lov, en lang Række Gadearbejder og Overbygninger bliver ligeledes udført efter denne Lov, hvilket altsaa vil sige paa nedsat Arbejdstid, nedsat Fortjeneste. Det er derfor meget forstaaeligt, at de Arbejdere, der har gaaet og ventet paa den Slags Arbejder, ikke kan opfatte denne Lov som en Lov om Iværksættelse af særlige Arbejder, men tværtimod har den Opfattelse, at det her drejer sig om en forsøgsvis Fordeling af det forhaandenværende Arbejde paa en saadan Maade, at der ogsaa sker en Fordeling af Fortjenesten. Kritikken af Loven gaar jo fra Arbejdernes Side hovedsagelig ud paa, at den ikke i saa høj Grad er kommet de arbejdsløse til gode, som den er kommet Kommunerne til gode. Man har konstateret, at flere Kommuner ved Hjælp af denne Lov har faaet Tilskud til deres Arbejders Udførelse, og at man dernæst efter denne Lov har faaet Anledning til at sætte en hel Række af de langvarigt arbejdsløse, der var en stor Belastning for Kommunens Socialudvalg, ud paa disse Arbejder. Jeg ved ikke, om de Oplysninger, der er givet om Arbejdsfortjenesten — 1 Kr. 36 Øre i Timen — er rigtige; men jeg ved i alt Fald, at der er adskillige af dem, der er beskæftiget ved disse Arbejder, der ikke saa nær kommer op paa denne Fortjeneste. Saa maa det ogsaa tages i Betragtning, at de Mennesker, det drejer sig om, har gaaet arbejdsløse i flere Aar, at det netop er Folk, der trænger til at faa Hjemmets Økonomi rettet op. Ved Tiltrædelsen af den Slags Arbejde har disse Mennesker faaet ekstra Udgifter til Arbejdstøj og til Værktøj, men desuden har de ogsaa faaet Lov til at betale af paa deres Skat og paa gammel Gæld,

og som Følge heraf er mange, der er henvist til disse Arbejder, ikke blevet væsentlig bedre stillet, end de var før.

Det er ikke just det, at man har henvist de langvarigt arbejdsløse til disse Arbejder, der har vakt Modstand og Utilfredshed blandt arbejdsløse og arbejdende. Det, der har vakt størst Bestyrtelse er, at man har taget disse Arbejder og henført dem under denne Lovs Bestemmelser; det har vakt Bestyrtelse, fordi man heri ser et Forsøg paa at fordele det forhaandenværende Arbejde, og den Opfattelse er efterhaanden opstaaet hos talrige arbejdsløse, at de nu ikke faar Arbejde, før de har gaaet igennem den Skærsild, som den langvarige Arbejdsløshed er. Det nytter ikke, man forklarer, at der er kommet ekstraordinære Arbejder i Gang, at denne Lov tager Sigte paa at opøve dem, der er slaaet ud af Erhvervslivet, for hvis vi rigtigt ser paa dem, der har faaet anvist Arbejde ved disse Foranstaltninger, vil vi se, at en lang Række af disse Personer slet ikke trænger til Opøvelse i Arbejdet, fordi de ikke vil faa Brug for en saadan Opøvelse. Personer, der har passeret 50 Aars Alderen, og som er slaaet ud af det Fag, de een Gang er oplært i, vil ikke nogen Sinde faa Gavn af Opøvelsen ved disse Arbejder. Kan de efter mere end en Menneskealders Arbejde i et Fag ikke fortsat faa Arbejde, vil der heller ikke efter en Opøvelse ved disse Jord- og Betonarbejder blive yderligere Chance for dem for Beskæftigelse; naar de har passeret de 50 Aar, vil Chancerne for at ernære sig som Jord- og Betonarbejdere imellem fuldt kvalificerede være meget ringe. Og er Chancerne for at begaa sig i det Fag, de har været beskæftigede i i en Menneskealder, ringe, vil de blive endnu ringere ved disse her foreslaaede Arbejder.

Jeg mener for øvrigt ikke, det er den danske Arbejders Duelighed, det er galt med. Vi har dygtige Jord- og Betonarbejdere nok, vi har Arbejdere nok, der kan tjene Føden ved de Foranstaltninger, som ellers eksisterer, og den paastaede Fortjeneste af 1 Kr. 36 Øre i Timen ved disse Arbejder viser ogsaa, at det ikke er Evnen, ikke Opøvelsen, det er galt med, men at det er Beskæftigelsesmulighederne, der mangler. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det Arbejde, der iværksættes efter denne Lov, vel nok betyder enkelte Arbejders Fremme, men stort set vil det kun betyde en Fordeling af det forhaandenværende Arbejde, en ny Fordeling af dem, der har gaaet arbejdsløse, og dem, der er beskæf-